

Ting, at ingen Privatbane, der har faste Regler i saa Henseende at gaa efter, kan bryde disse Regler og vilkaarligt undlade at give en Funktionær, man overhovedet beholder i Tjenesten, den Løn, der i Reglementet er fastsat. Derimod kan jeg meddele, at vi ved Tørring-Banen — og det samme har vistnok været Tilfældet ved flere andre private Baner — i visse Tilfælde paa Grund af dette eller hint Forhold ere gaaede til den modsatte Side og f. Eks. have gjort en Elev til Assistent tidligere, end han efter Avancementsreglerne skulde gøres dertil. Jeg antager, det ærede Medlem vil give mig Ret i, at det er en meget smuk og human Handlemaade, som der ikke er Grund til at anke over.

Der har dernæst været Tale om Arbejdstiden. Der er talt om overanstrengte Funktionærer, og det er fremhævet, hvor farligt det var for Publikum, at Funktionærerne bleve overanstrengte. Jeg giver det ærede Medlem fra Fakse (Stauning), som talte derom — det er altid fra ham, vi kunne vente de videstgaaende Udtryk — Ret i, at overanstrengte Funktionærer ere ikke heldige i nogen Tjeneste og allermindst i Jernbanetjenesten, for det kan medføre Fare for Publikum. Men jeg har ikke Erfaring for, at det ærede Medlems Udtalelser ere i Overensstemmelse med Virkeligheden. Det ærede Medlem har hævset sig paa Fantasiens Vinger, og paa Fantasiens Vinger kan man stige højt i Sky. Men Sagen er den, at naar de Herrer tale om Arbejdstid, faa de ofte lidt galt fat paa det. Et er nemlig Arbejdstiden, et andet er Tjenestetidens Grænse. Jeg skal oplyse dette med et Par Eksempler. Ved de fleste Privatbaner er der nu 8 Tog om Dagen, ved enkelte er der kun 6, ved de større Baner kan der være noget mere, men det normale er 8, og jeg tror, man atter kan sige, at det normale er, at de begynde at køre om Morgenen Kl. 6 og slutte om Aftenen Kl. 11. Der er altsaa ikke Tale om Natarbejde saaledes som ved Statsbanerne, hvor det er selvfølgeligt, at der maa være Natarbejde. Ved Privatbanerne have Funktionærerne sædvanligvis ikke Natarbejde, og Natarbejde er vel det, som tærer mest paa Kræfterne. Dernæst er det en stor Misforstaaelse at tro, at det at begynde at køre

omtrent Kl. 6 om Morgenen og ende Kl. 11 om Aftenen skulde betyde, at man havde saa lang Arbejdstid. Lad os eksempelvis tage Togførerne og Konduktørerne. Naar der er 2 Togstammer — det er det almindeligste —, og naar man regner, at Forberedelserne og Rangeringen efter Kørselen tage et Par Timer, ville de Herrer se, at Togførernes og Konduktørernes Arbejdstid bliver ikke mere end 6 Timer. De have stor Fritid ind imellem, de kunne sove saadant noget som 7 Timer om Natten, og de kunne ogsaa sove mange Timer om Dagen, hvis de føle Trang til det, og det kan da ikke frembringe Overanstrengelse. Ganske paa samme Maade forholder det sig med Stationsbestyrerne. De skulle selvfølgelig være til Stede ved Togene og ekspedere dem, det er begribeligt, men at ekspedere et Tog tager ikke mere end et Kvarters Tid, og er der nu 8 Tog om Dagen, ville ærede Medlemmer kunne se, at der kun bliver Tale om en egentlig Arbejdstid af 4 Timer om Dagen. De ere selvfølgelig bundne til Stationen, saa de ikke kunne løbe, hvorhen de ville, de have nemlig Telefonvagt saa godt som hele Dagen igennem, men denne Telefonvagt behøver Stationsbestyreren ikke selv at udføre. Har han en paalidelig Kone — og det have de fleste af dem heldigvis —, eller har han en paalidelig Pige, kunne de udmærket godt udføre denne Telefonvagt. Manden kan f. Eks. arbejde i sin Have, ryge sin Pibe eller foretage sig, hvad han vil, blot han ikke fjerner sig saa langt fra Stationen, at der ikke hurtigt kan sendes Bud efter ham. Men at et saadant Liv skulde betragtes som overanstrengende, kan jeg ikke godt tænke mig. Det forekommer mig, at hvis man vil sige, at sligt medfører Overanstrengelse, hører al Diskussion op om, hvad der kan føre til Overanstrengelse. Altsaa heller ikke paa dette Punkt er der efter mit Skøn noget som helst berettiget i de Anker, som ere blevne fremførte.

Men saa komme vi til et meget vigtigt Punkt, det er Spørgsmaalet om Forhandlingsretten. De private Jernbaners Funktionærer have ikke Forhandlingsret, sige de Herrer. Jeg ved ikke, hvad de Herrer mene med Forhandlingsret, det er et svævende Begreb, som kan betegne